

OUDE TEEKENINGEN BIJ DE FIRMA D. A. HOOGENDIJK EN CO.

Teekeningen, van oude meesters, zijn bijna altijd aantrekkelijk en belangrijk door de nauwgezette waarneming, wanneer het vóórstudies van schilderijen zijn, of door de rappe en rake wijze waarop een compositie in weinige krassen in elkaar gezet is.

Laten wij in het eerste geval eens denken aan de minutieuze plantenteekeningen, (het akoleitje of de grassprietjes) van een Dürer, in het laatste aan de talrijke compositie-krabbels van een Rembrandt. Een zeldzaam genoegen is het, om door dit studiewerk, dat éigenlijk nooit voor publicatie bestemd was, den aard en het karakter van den meester te leeren kennen. Het gunt ons 'n blik in zijn werkplaats; wij zien hem een figuurstudie maken naar het levend model, voor een compositie die hij zich gedacht heeft, of wel de rietpen in de galnoteninkt, of in de sepia doopen, en haastig en schetsmatig op een velletje papier een groepeerings van figuren, een verdeeling van licht en donker opzetten, als om even vast te leggen wat hem in den geest bezig houdt.

Zoo, denken wij ons Rembrandt, zoo, denken wij ons Nicolaes Maes, van wien de firma D. A. Hoogendijk en Co. op hare teekeningen-tentoonstelling in den Octobermaand, een aardige krabbel exposeerde.

Het was een compositie voor „De Engel bij Maria”, de figuren waren slechts zeer sumier aangeduid, maar toch was de actie in die weinige halen goed, was de wit-en-zwart-indeeling voldoende aangeduid om ons een denkbeeld te kunnen geven hoe het schilderij worden zou. Het was een van die teekeningetjes van Maes die zeer merkbaar den invloed van Rembrandt doen gevoelen.

De tentoonstelling, die meest zeventiend' en achtiend'eeuwsche teekeningen bevat, is ingedeeld naar den landaard der kunstenaars, in Fransche School, Hollandsche en Vlaamsche-, en Italiaansche School, en bij eenig beschouwen zien wij zeer duidelijk, dat ieder land zijn eigen karakter, ook in deze teekeningen, gelegd heeft. Natuurlijk is dit niet bij ieder kunstenaar even typeerend; maar een sierlijk elegant liggend naakt, in een enkele lijn neergeschreven, zooals François Boucher dit kan, doet geen Hollander of Vlaming of Italiaan.

Even Fransch is de lezende jongen aan tafel door Louis Leopold Boilly, waar een zekere vlotte luchtige zwier in zit, en chic zoo men wil, die aan andere nationaliteiten vreemd is. Ook in Martin Drolling's naakt-teekening en liggende vrouwefiguur treffen wij een zelfde charme van lijn en kleur. Een paar teekeningen uit de negentiende eeuw, dragen een meer persoonlijk cachet; het zijn een zwart-krijt schets van Millet, een maaiende boer, een goede